

בשם עמליה, השניה בשם בתיה, ותיכף אמרה לי שהיא מהמישפחה של חוזה המדינה בנימין זאב הרצל. היא התנשקה עם שמוליק בלהט, כשחברתה עמליה נועה צת בה מבט מורה-אימים. מאוחר יותר אמר לי שמוליק: ראית את המבט של עמליה? היא נורא מקנאת שאני מגלה עניין בבתיה."

מעדות חברים נוספים מסתבר, כי בשנה שבה התערערו נישואיו, ניהל אומני פריש יות רבות, עם נערות שונות. ידידיו יודי עים לספר, כי ניהל רומן עם עמליה, שר התגוררה ברמת-השרון. עמליה זו הציגה לפניו את בתיה, קיבוצנית מגבעתיים-איתחוד, שלמדה פילוסופיה באוניברסיטה ה-עברית בירושלים. שמוליק, כך מספרים ידידיו, התיידד עם השתיים בזוגיות.

כשפתח את הפאב, החלה בתיה עובדת אצלו כמלצרית בסופי-שבוע. תחת לנסוע לקיבוץ היתה מגיעה לתל-אביב, עובדת בפאב וישנה אצל חברתה עמליה.

הלקוחות הקבועים יודעים לתאר את בתיה כנערה שמנומנת, בעלת פני תינוק, טיפוס חברותי המרבה לצחוק. מספר ה-מיסעודן משה שרעבי: "אני הייתי בא אל אומני כל ערב. הייתי רואה אותו מפלרטט כל הזמן עם בתיה."

מרצון או מאונס?

את בתיה עצמה קשה היה לתאר. מדירתה בירושלים לא היתה תשובה ואנשי קיבוץ גיבעתיים טענו שאינם מכירים כל בתיה אצלם בקיבוץ. האנשים שהכירו את בתיה מהפאב ידעו לספר, כי כינויה היה "בתיה הרצל". מכיוון שתמיד, כשהוצגה לפני מישהו, טרחה ל-גלות את ייחוסה המשפחתי המרשים.

הוריו של שמוליק הגיעו, מייד עם פריש סום הידיעה מחיפה, והם מתגוררים בבית בתם עירית, שבמגדאל. אבי גבעון, בעלה של עירית, השיג יפוי-כח של אומני ויום אחד אחרי מעצרו פתח את שערי הפאב והחל מריץ אותו מחדש. עוד באותו יום הגיעו הוריה של אחת המלצריות ולקחו אותה הביתה, אך מייד נמצאה לה מחליפה. הוריו המודאגים טילפנו לאשתו של אומני. היא השיבה: "אני לא יודעת משום דבר, ואני לא רוצה לדעת". וטרקה את הטלפון.

בינתיים נעצר שמואל אומני לעשרה ימים. מייד כשנעצר, הודת באשמה. ל-אחר-מכן, כשהובא לפני השופט להארכת מעצרו, טען, כי ההודאה נסחטה ממנו, וכי שכן עם המתלוננת מרצונה ולא מאונס. אולם החוקרת, כוכבה לוי, הידועה כאשת-הקירות קשוחה, דרשה מבית-הדין שישפט ל-האריך את מעצרו.

כשהלך שמואל אומני עם השוטרים לתח-נת-המישטרה, עדיין לא תפס כי מדובר בהאשמה חמורה ביותר. רק כשהחלה ה-חוקרת, המפקחת כוכבה לוי, לחקור אותו, הבין כי הוא מואשם בפשע המסוגל כחמור, אחד השוטרים, שנכת בעת החקירה,

אומני נלקח על-ידי פריי מעבודתו כסוואר בנמל חיפה כדי לגלם את התפקיד הראשי בסרט. הגיבור בסרטו של פריי הוא חזק, שרירי ואלים. אחרי הסרט שיחק שמואל אומני תקופה מסוימת בתיאטרון.

בתיה הראשונה
של הבמאי פיסר פריי, ש-גילמה את דמות האהבתו של שמואל אומני בסרט **אשת הגיבור**.

המישפחה עדיין המומה ממאורעות הימים האחרונים. אמרה מרים, אמו של שמוליק: "כמה בן-אדם יכול לסבול? לא די בזה שנישואיו התערערו, כעת הוא הסתבך עם הבחורה הזאת. אני אינני מאמינה שבני עשה את המעשים שאומרים עליו. זה נכון שהוא מדבר לפעמים יותר מדי, ושהוא אולי יהיר. אבל למעשה כזה, כמו שאומרת המישטרה שהוא ביצע, הוא לא היה מסוגל להגיע לעולם!"

בינתיים חזרה האם למקום-עבודתה בר-חיפה ואילו האב, טוביה, נשאר בבית בתו, כדי להגיש עזרה לבנו ככל שיידרש.

שרה (משמאל), אשתו הראשונה של שמואל אומני, שהיא אחות במיקצועה ואם בנו הבכור, להב-התמונה צולמה בהצגת-הבכורה של **אשת הגיבור** (מימין: בתיה לוצט). השניים התגרשו כתום שנתיים, ושרה נישאה מחדש, לעיתונאי דוד זוהר. הקשר בין אומני לבנו נותק.

יודע לספר כי אומני הצליח להרגיז את החוקרת בשחצנותו וביהירותו. כשהוברר לו כי יהיה עליו לבלות את הלילה בבית-המעצר, מיהר לטלפן לעורך-הדין אריה פוס, המטפל בענייניו העיסקיים.

פוס, שאינו עורך-דין לעניינים פליליים, מיהר להגיע לבית-המעצר, ושם סיפר לו אומני כי מסר לחוקריו עדות, וכי שוחח עימם שעה ארוכה.

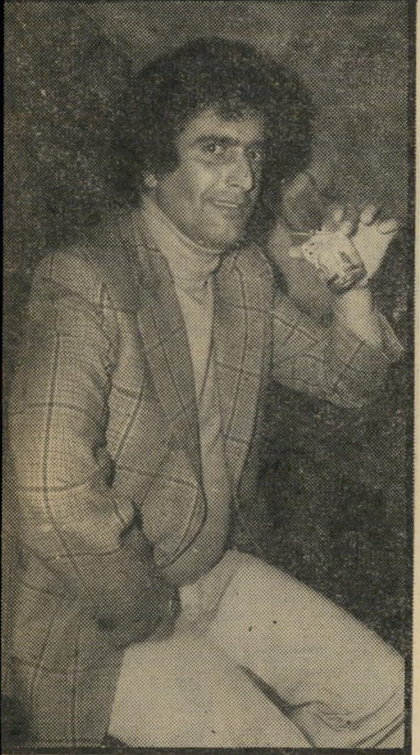
כשהובא אומני לבית-המישפט להארכת מעצרו, שוב שימש פוס כפרקליטו. אולם כאן נכנסה לתמונה מישפחתו של אומני, שהחליטה לשכור עבורו פרקליט הידוע כפרקליט לעניינים פליליים. המישפחה החלה מחפשת אחד כזה, מן הטובים בארץ.

עירית, אחותו, לא העלתה בדעתה, כשר נתקלה בידיעה בעיתון, כי מדובר באחיה. היה זה בעלה, אבי גיבעון, שחשד כי ייתכן שמדובר בגיסו. הוא מיהר אל הפאב שברחוב דיזנגוף, ומצאו סגור על מנעול ובריח. לאחר-מכן טילפן לחבר, עיתונאי, שוויידי באוזניו כי אכן מדובר בשמואל אומני.

כדי למנוע זעזוע קשה מההורים, ולפני ששמו של אומני פורסם בעיתונות טילפנה עירית לבית ההורים בחיפה וביקשה מהם לבוא בדחיפות למגדאל. ההורים המודאגים ביקשו לדעת מדוע, והיא הסבירה כי שמור ליק הסתבך, וכדאי שהם יהיו בסביבה. "לא רציני שאינה שכן יבוא אליהם עם העיתון!" הסבירה.

יועדון אומני
כך נקרא הפאב של שמואל אומני, שבקצה רחוב דיזנ-גוף בתל-אביב. כשפתח את הפאב החליט להעטיק בו, כמל-צריח, את ידידתו בתיה, שטיפרה כי היא צאצא למשפחתו של חוזה המדינה, בנימין זאב הרצל. בתיה הגישה נגד אומני תלונה במישטרה, וטענה כי אנס אותה בעליית-הגג שבפאב.

הידיד
משה שרעבי, הטוען כי בתיה, הצעירה הקיבוצני-קית מגיבעתיים-איתחוד שהגישה תלונה נגד שמואל אומני, היתה ידידה ותיקה שלו.